

Cái chuông

Có tên trộm kia đến nhà người họ Phạm ăn trộm. Nhưng khi đến nơi thì mọi thứ trong nhà đều đã được dọn sạch, không có gì để lấy, chỉ còn lại một cái chuông lớn trước sân. Tên trộm nghĩ: Cái chuông này có thể bán kiếm được chút tiền. Hắn nhắc lên thử nhưng chuông quá nặng, không cách nào chuyển đi nổi. Hắn bèn nghĩ: Nếu đập vỡ chuông ra từng mảnh thì có thể đem về được. Thế là hắn tìm một cái búa gỗ nhẹ một cái, âm thanh vang rất xa. Hắn suy: Chết! Nếu hàng xóm nghe được thì làm sao đây? Nghĩ thế, tên trộm liền lấy vải bọc hai tai mình lại và đập chiếc chuông.

Hàng xóm xung quanh nghe thấy tiếng chuông vang rền liền đổ xô đến nhà họ Phạm, Thế là tên trộm bị bắt.

Chuyện trên gợi mấy ý về Chúa Kitô: - chân lý (hay sự thật) như chuông – không ai có thể bịt tai để phủ nhận chuông – càng không thể đập hủy vì càng có đập, chuông càng vang to.

Chúa Kitô là chuông “*Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống*” (Ga 14,6). Đâu dễ ai cũng nhận ra nhất là những kẻ cao ngạo (x.Mt 11,25); bằng chứng: tổng trấn Pilatô, dù Chuông đã vang âm từ lâu, nhưng đứng ngay trước Chuông ông vẫn hỏi chuông là gì “*Quid est veritas?*” (*Chân lý là gì?*). Vẽ tranh cho kẻ mù, biện luận với kẻ điếc là vô bổ, Chúa Kitô im lặng.

Chân lý như chuông, không thể mình bịt tai thì mọi người đều cũng không nghe; kẻ bịt tai không thể phủ nhận chuông mà còn tự tố cáo và kết án mình điếc đặc, ương ngạnh hay tà tâm.

Có người ghét chuông hoặc muốn mưu đồ triệt diệt, nhưng càng đập hủy, chuông càng vang âm; đã không thể hủy diệt mà còn khiến mọi người mau biết và mau đến với chuông; Chúa Kitô bị bè Biệt phái trong dân Do Thái bịt tai phủ nhận, kết án và quyết tiêu diệt, nhưng không thể mà còn rao cho thế giới biết và tìm đến Người mãi.

Ai sống theo sự thật cũng giống như chuông từ tính chất (chuông thì phải kêu) đến số phận (kêu thì bị ghét và bị mưu diệt),

Chuyện trên còn gợi mấy ý phụ về chúng ta: – không phải hết mọi Kitô hữu (người có tính Kitô) đều là chuông, chỉ ai trở nên sự thật (sống Phúc âm) mới là chuông – thánh nhân và người công chính đều là chuông (tĩnh thì rất lặng mà động thì rất vang) – Chúa Kitô dạy “*hiền lành và khiêm nhượng*” vì đó là tính chất của chuông, của kẻ sống sự thật (hiền lành và khiêm nhượng nhưng chứng ngôn của họ thì vang như sấm động), Lão tử ẩn dụ: “*người giản dị nhất thì không phải là người giản dị; người khiêm tốn nhất thì không phải là người khiêm tốn*”.

NK